

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.473/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 27 mei 2005 door de Minister van Werk verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 tot uitvoering van artikel 7, § 1, derde lid, m, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betreffende de herinschakeling van zeer moeilijk te plaatsen werklozen", heeft op 31 mei 2005 het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

"door het feit dat de tot nu toe doorgevoerde erkenningen in het Sine-stelsel zouden in strijd kunnen zijn met de Europese Verordening 2204/2002, reeds in werking getreden op 2 januari 2003, dat het dus in het belang is van de rechtszekerheid van zowel de huidige als de toekomstige erkende werkgevers binnen dit kader om de bestaande reglementering zo vlug mogelijk op de Europese verordening af te stemmen, door een uniforme generieke federale erkenningsbasis te voorzien voor de inschakelingsondernemingen. Ook dient zo vlug mogelijk de situatie geregeld van sommige OCMW's die reeds in goed vertrouwen werknemers aangeworven hadden die volledig aan de voorwaarden beantwoorden om aangeworven te worden als Sine-werknemer, maar voor dewelke, wegens de laattijdige doorsturing van de erkenningen en de erbij horende attesten, de Sine-voordelen niet van toepassing konden zijn, daar zij ondertussen buiten de termijn waren om de aanvraag in te dienen" ⁽¹⁾.

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 84, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient de motivering van het spoedeisende karakter die in de adviesaanvraag wordt opgegeven, in de aanhef van het besluit te worden overgenomen. In de aanhef van het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit is de in de adviesaanvraag weergegeven motivering niet in identieke bewoordingen overgenomen, wat dient te worden verholpen.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit streeft in essentie twee doeleinden na.

In de eerste plaats beoogt het ontwerp het koninklijk besluit van 3 mei 1999 ⁽²⁾ op zo een wijze aan te passen dat de erin vervatte regeling inzake werkgelegenheidssteun beantwoordt aan de voorwaarden waaronder kan worden afgezien van aanmelding aan de Europese Commissie met toepassing van verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 5 december 2002 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun.

Voorts strekt het ontwerp ertoe de indienstneming die in bepaalde gevallen zijn verricht door werkgevers in de zin van artikel 1, § 1, 12°, van het voornoemde koninklijk besluit, zonder dat deze beschikten over de erkenning bedoeld in dezelfde bepaling, op eenmalige wijze te regulariseren.

2. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in artikel 7, § 1, derde lid, m), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening opdraagt om, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, "met behulp van de organismen opgericht krachtens punt i) de uitbetaling (te) verzekeren van een uitkering voor bepaalde categorieën van werklozen die tewerkgesteld zijn in een inschakelingsproject met het oog op de bevordering van hun integratie op de arbeidsmarkt".

⁽²⁾ Koninklijk besluit van 3 mei 1999 tot uitvoering van artikel 7, § 1, derde lid, m), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betreffende de herinschakeling van zeer moeilijk te plaatsen werklozen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

Toetst men de ontworpen regeling aan de tekst van verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 5 december 2002, dan is het niet mogelijk om op het eerste gezicht en met zekerheid te stellen dat de in het koninklijk besluit van 3 mei 1999 opgenomen steunregeling als gevolg van het ontwerp beantwoordt aan de voorwaarden overeenkomstig dewelke de verordening vrijstelt van de verplichting tot aanmelding van die steunregeling bij de Europese Commissie.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat de ontworpen regeling uitsluitend voor de toekomst kan gelden en niet de gevolgen van het eventuele uitblijven van een aanmelding bij de Europese Commissie die in het verleden had dienen te gebeuren, kan verhelpen ⁽³⁾.

Artikel 3

1. Ter wille van de rechtszekerheid late men het ontworpen artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 in de Nederlandse tekst aanvangen als volgt : "De werkgevers, vermeld in artikel 1, § 1, 12°, kunnen ...".

2. De regularisatie die wordt beoogd in het ontworpen artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999, wordt beperkt tot de werkgevers die ten laatste op 31 maart 2005 zijn erkend. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering is de keuze van deze referentiedatum niet ingegeven door een specifieke reden, maar werd ernaar gestreefd om de gevolgen van de regularisatie zo beperkt mogelijk te houden. De

⁽³⁾ Ter zake dient toepassing te worden gemaakt van artikel 11, lid 2, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 5 december 2002 (wat de steunregeling betreft in onder meer het basisbesluit van 3 mei 1999), of van de overige bepalingen van dezelfde verordening (eventueel wat de wijzigingsbesluiten van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreft in de mate dat deze neerkwamen op een steunregeling die onder de toepassing van de voornoemde verordening viel).

gemachtigde wees er daarenboven op dat de betrokken werkgevers op de hoogte zijn gebracht van de voornoemde datum.

Deze verduidelijkingen staan er niet aan in de weg dat moet worden vastgesteld dat, als gevolg van het hanteren van de voornoemde referentiedatum, een onderscheid wordt gemaakt tussen categorieën van werkgevers waarvan louter het tijdstip waarop ze zijn erkend determinerend is voor het al of niet in aanmerking komen voor een regularisatie. Voor het aldus tot stand gebrachte verschil in behandeling van werkgevers zullen, wil het in overeenstemming zijn met de grondwettelijke regel inzake gelijkheid en niet-discriminatie, objectieve en in redelijkheid aanvaardbare motieven moeten bestaan.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 38.473/1

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par la Ministre de l'Emploi, le 27 mai 2005, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 3 mai 1999 portant exécution de l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs relatif à la réinsertion de chômeurs très difficiles à placer", a donné le 31 mai 2005 l'avis suivant:

Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, le caractère urgent de la demande d'avis est motivé

"door het feit dat de tot nu toe doorgevoerde erkenningen in het Sine-stelsel zouden in strijd kunnen zijn met de Europese Verordening 2204/2002, reeds in werking getreden op 2 januari 2003, dat het dus in het belang is van de rechtszekerheid van zowel de huidige als de toekomstige erkende werkgevers binnen dit kader om de bestaande reglementering zo vlug mogelijk op de Europese verordening af te stemmen, door een uniforme generieke federale erkenningsbasis te voorzien voor de inschakelingsondernemingen. Ook dient zo vlug mogelijk de situatie geregeld van sommige OCMW's die reeds in goed vertrouwen werknemers aangeworven hadden die volledig aan de voorwaarden beantwoorden om aangeworven te worden als Sine-werknemer, maar voor dewelke, wegens de laattijdige doorsturing van de erkenningen en de erbij horende attesten, de Sine-voordelen niet van toepassing konden zijn, daar zij ondertussen buiten de termijn waren om de aanvraag in te dienen" ⁽¹⁾.

*

* *

Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se borner à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ainsi que de la question du respect de l'accomplissement des formalités prescrites.

⁽¹⁾ Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la motivation de l'urgence figurant dans la demande d'avis doit être reproduite dans le préambule de l'arrêté. La motivation figurant dans la demande d'avis n'est pas reproduite en des termes identiques dans le préambule du projet d'arrêté royal soumis pour avis : il y a lieu d'y remédier.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis poursuit principalement deux objectifs.

Il entend d'abord adapter l'arrêté royal du 3 mai 1999 ⁽²⁾ d'une manière telle que la réglementation en matière d'aides d'État à l'emploi qu'il contient réponde aux conditions d'exemption de l'obligation de notification à la Commission européenne en application du règlement (CE) n° 2204/2002 de la Commission du 5 décembre 2002 concernant l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides d'État à l'emploi.

Il entend également opérer une régularisation unique des engagements effectués dans certaines circonstances par des employeurs, au sens de engagements l'article 1er, § 1er, 12°, de l'arrêté royal précité, ne disposant pas de la reconnaissance visée à la même disposition.

2. Le fondement juridique de la réglementation en projet se trouve dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, m), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, qui charge l'Office national de l'emploi, dans les conditions que le Roi détermine, "d'assurer avec l'aide des organismes créés en vertu du point i) le paiement d'une allocation à certaines catégories de chômeurs occupés dans un projet d'insertion en vue de favoriser leur intégration sur le marché de l'emploi".

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

La confrontation de la réglementation en projet au texte du règlement (CE) n° 2204/2002 de la Commission du 5 décembre 2002 ne permet pas de conclure d'emblée et avec certitude que le régime d'aide figurant dans l'arrêté royal du 3 mai 1999 répond,

⁽²⁾ Arrêté royal du 3 mai 1999 portant exécution de l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs relatif à l'insertion de chômeurs très difficiles à placer.

suite au projet, aux conditions du règlement permettant une exemption de l'obligation de notifier cette aide à la Commission européenne.

Il faut, en outre, observer que la réglementation en projet ne peut valoir que pour l'avenir et ne peut remédier aux conséquences de l'absence éventuelle d'une notification qui aurait dû être faite à la Commission européenne dans le passé ⁽³⁾.

Article 3

1. Pour des raisons de sécurité juridique, il y a lieu de rédiger le début du texte néerlandais de l'article 3, § 1er, en projet de l'arrêté royal du 3 mai 1999 comme suit: "De werkgevers, vermeld in artikel 1, § 1, 12°, kunnen ...".

2. La régularisation visée à l'article 3, § 2, en projet, de l'arrêté royal du 3 mai 1999 est limitée aux employeurs reconnus au plus tard le 31 mars 2005. Aux dires du délégué du gouvernement, le choix de cette date de référence n'a pas été dicté par un motif particulier, mais on a entendu limiter autant que possible les conséquences de la régularisation. Le délégué a, en outre, souligné que les employeurs concernés avaient été informés de la date précitée.

Il n'en demeure pas moins que l'utilisation de la date de référence précitée a pour conséquence qu'une distinction est opérée entre des catégories d'employeurs pour lesquels seul le moment où ils ont été reconnus détermine s'ils entrent ou non en ligne de compte pour une régularisation. Le respect de la règle constitutionnelle d'égalité et de non-discrimination ne sera assuré que s'il existe des motifs objectifs et raisonnables justifiant la différence de traitement ainsi créée entre les employeurs.

⁽³⁾ En l'occurrence, il y a lieu de faire application de l'article 11, § 2, alinéa 2, du règlement (CE) n° 2204/2002 de la Commission du 5 décembre 2002 (notamment en ce qui concerne l'aide d'État de l'arrêté de base du 3 mai 1999), ou des autres dispositions du même règlement (le cas échéant, en ce qui concerne les arrêtés modificatifs de l'arrêté royal du 3 mai 1999 dans la mesure où ceux-ci devaient s'analyser en un régime d'aide soumis au règlement précité).

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre,
	J. BAERT, J. SMETS,	conseillers d'État,
Madame	A. BECKERS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A. BECKERS

M. VAN DAMME